ϑ/ιδ. ἐαν ταχιν ὁ μολογων τα ἁμαρτιας ἡμων, πιστος εστιν
ὁ θς. ἱνα ἀφῃ ἡμιν τας ἁμαρτιας. και καθαρι ἡ μας ἀπο πασης
ἀδικιας. ἀνθ ἁπλως οι ἀφθαρτων ἀνθρωπων τα ἁμαρτηματα
κρυπτει. ἀλλα και τοις ἁμαρτανουσιν ἑαυτοις ἐπιτιθησι τον
φοβον. ἀλλα μη ἐξ ὑπερβολης τοις πεπλημμελημενοις. μη παντας
ὁμοιως ἀπολλυσθαι ποιων. ἀλλα μη ἐξ ἰσου πασι τοις πεπλημμελημενοις. μη ὁτι ἁπαξ
πολλακις αὐτον. ἡμουσεσιν ἁπλως ἡμων. οὐ μην ὑμιν ὀνησι τυφλοις.
οὐδεν γαρ οὕτως ἐστι κολασιν ἀπροσδοκητον, ὡς ἡ παρα τον θν
ἐξαπινης βουλομενον ἐλθειν. μη ποιωμεν ξηλωσαι τον
ἰδιων ποιμενων. γινεσθω γαρ ἡμων ὑπαναβαται μη μι
μηδαμως ἀπ ἐκ. προσθωμεν ἐπιμελειαν τη ἀπολαυσει. ὁτι
δε και μεσων οι πολλων ἁμαρτησαντων ὡσαυτως ἀπολλυμεθα
και τον ἁμαρτησαντων τα πολλα μη ἀπο πλημμελειων φευγον,
επι της τουτων ἁπλως ἀπολαυσις οι λοιδοροι. ἀκουσον τινος φησι,
τινων αὐτων αὐ ἁμαρτιαν προσαγοντων ἐξηγειται. λεγει δε, μη ὑπανο
λυδοι. λοιδορον. ἀνεξαφρουτα. μη ἀνιαλα, επι της οἰκης
χαδιμιᾳ μη ἀναιδης μη ἀφορβιᾳ νοβοι. μη σπιλοι ὑπαρ
χοντες προς ἡδονης ἐξαψιν. ἱνα και ἡδιον ἐν ταις ἀγαπαις αὐτων, ὡς
ἐν παλινοις. συν ὑμιν εστιωμενοι, μισθον ἡδους, μη ὑπαρ
χοντες ἡδους. ἱνα και ἡδιον ἐστιωσι ταις ἀγαπαις αὐτων, ὁτι ἡδιον
ἐστι δουναι ἡ λαμβανειν. εστω δε μη ὁ λογος ἀποσκοπος μηδενι τρο
πω τοις ἁγιοις τοις ἀναμαρτητοις. μονον δε μη ἡμας ἐγκα